La lliga no és cosa de dos

L'Spar Citylift Girona, amb una marxa menys durant massa minuts, s'estavella contra la intensitat de les defenses locals i arriba a l'aturada amb derrota

Les pivots del Guipúscoa fan molt de mal (45 punts)

Dues setmanes tindrà l'Spar Citylift Girona per reflexionar i entendre que, quan juga contra un equip que afegeix a uns arguments sòlids de joc la fe, la duresa i l'agressivitat, o iguala aquest nivell o el risc de patacada és important. Ja no és la defensa zonal del Guipúscoa, ni el criteri arbitral ni les menys de 48 hores que havien passat des del partit anterior, que tot compta. És que l'Uni va anar gairebé sempre a remolc i, a diferència del que és habitual, el que va ser més agressiu i va recollir els beneficis de ser-ho –ja se sap: fes 40 faltes, que en xiularan 20– va ser el rival.

De tot a resFora del partit de Salamanca, costa recordar un segon quart tan estèril com el d'ahir. Atabalades contra la defensa zonal basca i sense capacitat de recuperar el ritme a partir de la zona pròpia, a les jugadores de l'Uni les van anar abandonant les idees. I el partit havia començat de manera òptima (0-9), amb les transicions i el rebot d'atac habituals, i amb bons impactes de Colhado, Evans i Conde (7-16). Però va arribar la zona del Guipúscoa i el joc de l'Uni es va desplomar. Sarr va fer un recital que va continuar en el segon període sense que ni Colhado ni Alminaite –dues faltes en el primer quart– hi poguessin fer res. A més, en el segon període, s'hi va afegir Jillian Alleyne, jove pivot nord-americana fins ara amb problemes físics, que ahir es va menjar una vegada i una altra les interiors gironines.

Amb tot, al primer descans es va arribar amb 16-19. Més bon resultat que sensacions, com va quedar corroborat en el segon, en què va aparèixer l'ansietat per anotar contra la zonal rival (5/17 tirs de camp). Ni la zona gironina, ni el triple (1/7 en el quart) ni la capacitat de dividir la zona rival de Mendy i Buch van resoldre res, perquè sense paciència no hi ha criteri. El 16-3 (23-19) va ser un avís al qual es va respondre amb un parell d'accions de Traoré (23-26), però al capdavall l'Uni va acabar agraint el rebot d'atac com a mètode per guanyar temps. Amb tot, en la mitja part les locals tenien el seu màxim avantatge (39-33). L'expivot de l'Uni Toch Sarr (14 punts amb 7/9 de 2) era més que un maldecap; els tirs lliures, també (5/10), i la defensa zonal, que contra el Gernika va ser molt útil, feia l'efecte que afavoria més el propòsit de les d'Azu Muguruza.

L'Uni no va recuperar el criteri ni la serenitat fins que Surís va aturar un partit que s'escapava (19-3 i 45-33). Aprofitant els pocs descansos de Brkic i Sarr, algun atac jugat amb idea, el canell de Conde i la potència de Colhado, es va igualar el matx (4-16 i 49-49).

Muguruza va fer una aposta tàctica en l'últim quart, amb tres grans (per què no, si Sarr, Weaver i Alleyne eren tan resolutives...) i un cop de clau més en defensa. I l'Uni va tornar a atacar turmentat, precipitat i impotent, fins i tot quan Surís va replicar va situar Traoré de tres.

Publicat a:
-L'Esportiu. Comarques Gironines 05-11-2017 Pàgina 22

Font del document: http://www.lesportiudecatalunya.cat/basquet/article/1275877-la-lliga-no-es-cosa-de-dos.html